

členy ze čtyř osob, jež obecní úřednictvo si k tomu navrhne. Leč cit. prováděcí předpisy nebyly publikovány ve Sbírce zák. a nař., která je podle § 1 zák. ze 13. března 1919 č. 139 Sb. určena k veřejnému vyhlášení nově vydávaných právních ustanovení v čsl. státě, nelze je proto považovati za závaznou právní normu, zakládající subjektivní práva obecních úředníků. Jsou proto jen pouhou instrukcí, danou zsv-em na základě zmocnění, obsaženého v § 43 posl. odst. zák. o ob. úř., a závaznou pouze pro obce. I kdyby tudíž vůbec bylo lze mluvit o tom, že v daném případě nebylo šetřeno cit. ustanovení čl. XI. prov. předpisů, nemohl by to st-l vytýkati jako nezákonné porušení svých subj. práv.

Taktéž námitka proti volbě Dra R. do disc. komise nemá opory v zákonných předpisech, neboť zákon o obecních úřednících neobsahuje ustanovení, které by z volitelnosti do disc. komise vylučovalo osoby, mající přímý zájem v té které disc. věci, ovšem jest tato okolnost důvodem odmítnutí dotčených členů komise podle § 15 odst. 2 zák. o obec. úřednících.

Další námitkou, že volba disc. komise, která se skládá převážně z členů obecního zastupitelstva, jež proti úředníku vzneslo žalobu a jež má také vydati disc. nález, přičí se právům úřednictva a že celé řízení prováděné takovou disc. komisí je nezákonné, brojí st-l proti zákonné úpravě disc. řízení proti obecním úředníkům, jak je normována v § 15 a násl. zák. o ob. úř.; rozhodovati však o tom, zda tato zákonná úprava disc. řízení je vhodnou a zda poskytuje dostatečnou záruku objektivního rozhodování ve věcech disc., nespadá v rámec kogniční činnosti nss-u. Nemůže se proto nss řečenou námitkou věcně obírat. — — —

Č. 10.027.

P o l i c e j n í v ě c i: Předpisy zákona č. 116/27 o dani z mot. vozidel nebylo nic změněno na policejních předpisech min. nař. č. 81/1910 ř. z. o jízdných silostrojích.

(Nález ze dne 24. září 1932 č. 4787/31.)

V ě c: František F. v J. proti ministerstvu vnitra o uznání automobilu za dodávkový.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Podáním ze 3. února 1930 žádal st-l zemský úřad v Praze, aby byl jeho vůz »Steyer« O XII-16 podle skutečného jeho upotřebení klasifikován jako osobní automobil používaný střídavě k dopravě zboží a osob, a doložil, že dal vůz zvláště předělati pro dopravu zboží. Zemský úřad v Praze výměrem z 19. února 1930 vyslovil, že žádosti za uznání automobilu dodávkovým a za poznamenání nosnosti v úředním osvědčení nemůže vyhověti proto, že podle fotografie připojené k žádosti běží o vůz osobní, a nař. min. vnitra z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z. se o nosnosti osobních vozů vůbec nezmiňuje. Min. vnitra v dohodě s min. prací zamítlo nař. výměrem odvolání z tohoto rozhodnutí podané z důvodů v něm uvedených s tím, že z připojeného vyobrazení automobilu je patrné, že běží o normální

osobní vůz, na jehož karoserii nebyly provedeny žádné podstatné změny, aby ji bylo možno pokládati za nákladní, i že vzhledem k této okolnosti nebylo třeba prováděti další důkazy st-lem nabízené.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Stížnost spatřuje nezákonnost v tom, že žal. úřad nepřihlédl k tomu, že předpisy cit. min. nař. byly modifikovány a změněny §em 11 zák. č. 116/27.

Námítku tu neshledal nss důvodnou. Paragraf 11 zák. č. 116/27 obsahuje předpisy o dani z motorových vozidel a stanoví v odst. 1 č. 4, jehož se stížnost dovolává, že z automobilů, používaných střídavě k dopravě zboží a osob se platí daň podle sazby stanovené pro automobily nákladní, to jest podle váhy a podle únosnosti. Daň tuto vyměřují úřady finanční v § 17 cit. zák. uvedené. Úřady ty jsou podle odst. 4 cit. § 17 oprávněny žádati od poplatníka vysvětlivky o veškerých okolnostech, které se týkají daně nebo ohlašovací povinnosti, nahlížení do průkazních listin, činiti z nich výpisy a vyžádati si na stvrzenku příslušné doklady; jsou tedy finanční úřady povoleny rozhodovati i o tom, jsou-li dány u automobilu předpoklady § 11 č. 4 zák. 116/27 (srov. nář. Boh. F 6112/32) a rozhodující o tom, mohou žádati od poplatníka vysvětlivky a průkazy podle cit. § 17 odst. 4, vzniknou-li pochybnosti o základě zdaňovacím (obsahu válců, váze, únosnosti) (§ 20 odst. 3 vlád. nař. č. 144/27). Nebylo tedy zákonem č. 116/27, vydaným jedině k účelům vyměření daně z motorických vozidel, nic změněno na bezpečnostních předpisech cit. min. nař. č. 81/1910 ř. z., které rozeznává jen mezi automobily osobními a nákladními (§ 15 odst. 2 č. 2/h).

St-l sám stojí na stanovisku, že jeho automobil je automobilem osobním, ovšem podle skutečného upotřebení že je autem sloužícím střídavě k dopravě zboží a osob. Ale pak právem odepřel žal. úřad vyhověti st-lově žádosti.

Č. 10.028.

Zaměstnanci veřejní. — Školství (Slovensko): * Oběžník min. škol. z 8. června 1929 č. 3436 pres. o převodu státních profesorů a učitelů, jimž byla udělena slovenská nebo podkarpatská výhoda ve formě osobního přídatku, do platů zákona č. 103/26 nemá povahu právní normy.

(Nález ze dne 24. září 1932 č. 14.474.)

Věc: Ing. Samuel P. v K. (adv. Dr. Josef Holúbek z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o výměru požitků.

Výrok: Stížnost, pokud směřuje proti rozhodnutí z 21. května 1929, se odmítá pro nepřípustnost, pokud směřuje proti rozhodnutí z 25. června 1929, se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem min. školství ze 14. července 1926 byl st-l, tehdy profesor státní průmyslové školy v B., převeden do platů podle plat. zák. č. 103/26, při čemž do výpočtu dosavadních požitků ve smyslu § 196 odst. 1 plat. zák. pojata byla i »slovenská výhoda« obnosem 6.228 Kč. Ježto po srážce pensijního příspěvku byl zbytek dosavadních požitků st-lo-vých o 2.154.72 Kč vyšší, než zbytek požitků podle plat. zákona, byl mu přiznán vyrovnávací přírůstek ročních 2.160 Kč.